

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010203
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818010203.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému G. L., nar. XX.X.XXXX v G., o návrhu odsúdeného o povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí dňa 2. júla 2019 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.1.2019, sp. zn. 3Nt/4/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného G. L. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 30.1.2019, sp. zn. 3Nt/4/2018 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/14/2017, doručený súdu 29.3.2018 odsúdeným G. L., pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že nezistil dôvody pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., pretože nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej trojdňovej lehote, podal sťažnosť odsúdený G. L.. V jej písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajcu namietal správnosť napadnutého uznesenia s poukazom na to, že z vykonaného dokazovania, ktoré prvostupňový súd urobil predovšetkým oboznámením sa so správou Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom zo dňa 24.10.2018, vyšli podľa jeho názoru najavo nové skutočnosti, resp. dôkazy a preto by bolo dôvodné, aby okresný súd obnovu konania v jeho trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 1T/14/2017 povolil. Novou skutočnosťou je podľa názoru odsúdeného to, že ústav, kde si tresty v dvoch časových obdobiach vykonával, potvrdil, že on v období výkonu trestu odňatia slobody od 12.4.2016 do 29.8.2016 okrem toho, že nahlásil svoju vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom, zaslal aj ich matke M. H. dňa 13.4.2016 na adresu jej trvalého pobytu, ktorá mu bola známa, vyplnený jeden kus tlačiva na výživné. Práve táto okolnosť je podľa odsúdeného novou skutočnosťou odôvodňujúcou povolenie obnovy konania a spolu s nevykonanými dôkazmi, ktorý on navrhol vykonať, avšak súd prvého stupňa jeho návrh neakceptoval - vypočutie pedagogičky ÚVTOS, ako aj svedkyne M. H. - odôvodňujú iné rozhodnutie o vine, ako aj o treste. Na podklade uvedených dôvodov sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a vyhovenia jeho návrhu na povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu bola spolu so spisom predložená dňa 29. marca 2019, na neverejnom zasadnutí dňa 2. júla 2019 preskúmal podľa § 192 ods.1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného G. L. nie je dôvodná.

Z ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. totiž vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o povolení obnovy nie je však možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného.

Za "nové skutočnosti skôr neznáme" v zmysle § 394 ods. 1 až 3 Tr. por. treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa, nebola obsahom spisu. Nebola teda dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno však považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Okresný súd správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. mohli viesť k zmene pôvodného právoplatného odsudzujúceho rozsudku. V napadnutom uznesení vecne správne a presvedčivo vyložil dôvody, pre ktoré nepovažoval podaný návrh za opodstatnený a dôvodne ho neakceptoval. V posudzovanom prípade je z obsahu spisu dostatočné zrejme nielen to, že odsúdený návrhom na obnovu konania sa domáhal prehodnotenia správnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku vo výrokoch o vine a treste napriek tomu, že v konaní o povolení obnovy zákon takúto možnosť súdu nedáva, ale aj to, že podstatné argumenty, okolnosti a dôkazy, o ktoré oprel svoj návrh, boli známe nielen orgánom prípravného konania, ale aj okresnému súdu už v pôvodnom konaní.

Okresný súd v napadnutom uznesení správne poukázal na to, že z hľadiska preukázaných skutkových zistení v pôvodnom konaní nemožno za novú skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na zistenie skutkového stavu a ktorá by mohla sama osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, považovať odsúdeným tvrdené okolnosti, že matke svojich maloletých detí M. H. dňa 13.4.2016 zaslal na jemu známu adresu vyplnený jeden kus tlačiva na výživné.

Z uvedeného je teda zrejme, že odsúdeným uvádzané okolnosti nemajú povahu dôkazov a skutočností, ktoré by boli súdu skôr (v pôvodnom konaní) neznáme a ktoré by v zmysle § 394 ods.1 Tr.por. mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku. Krajský súd sa preto so záverom okresného súdu v celom rozsahu stotožnil a na podklade vyššie uvedených dôvodov nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich.

Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, nepovažoval sťažnosť odsúdeného za dôvodnú a neakceptoval ju. So skutkovými a právnymi námietkami odsúdeného sa totiž súd prvého stupňa v napadnutom uznesení riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na súde vyššieho stupňa. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že v dvojnásťstannom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a preto je nadbytočné, aby krajský súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Krajský súd, keďže sa so závermi okresného súdu stotožnil, nepovažoval sťažnosť odsúdeného G. L. za dôvodnú a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.